

P o s u d e k

dizertační práce Mgr. Petra Svobody na téma "Právo na spravedlivý proces a české správní řízení"

Předložená práce je poměrně rozsáhlá : formálně má 222 stran, skutečný text je však podstatně rozsáhlejší, protože je psán hustě. Před podrobně členěným obsahem práce je vložena informace o způsobu citace judikátů soudů a přehled v práci použitých zkrácených názvů právních pramenů. Na závěr je připojen seznam použité literatury, obsahující téměř 150 titulů ; s touto literaturou doktorand skutečně a soustavně pracoval, o čemž svědčí také 661 poznámek pod čarou. Po formální stránce je práce kultivovaná.

Po stránce obsahové je práce rozdělena do pěti částí. Část první obsahuje "úvod", část pátá "závěry" ; tyto části nejsou pojaty samoučelně, nýbrž jsou součástí myšlenkového obsahu práce. Těžiště je v rozsáhlých částech druhé, třetí a čtvrté. Část druhá je nadepsána "Ústavní principy a základní práva"; rozbor zde provedenými si doktorand vytváří ústavněprávní základy pro další úvahy. Část třetí je nadepsána "Právo na spravedlivý proces" ; doktorand tu zajímavě vysvětluje svůj názor na samotný pojem "spravedlivý proces" a na jeho význam při utváření a užívání pravidel procesní regulace. Nejrozsáhlejší je část čtvrtá, nadepsaná "České správní řízení z hlediska ústavních principů spravedlivého procesu" (s.77 až 212) a bohatě vnitřně členěná ; v této části se již doktorand dostává k vlastní problematice správního řízení a podrobně ji pojednává. K tomu podotýkám, že doktorand ovšem neměl a nemohl mít k dispozici dostatečné literární rozbor (komentář) a tím méně pak soudní judikaturu k novému správnímu řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), který nabyl účinnosti dnem 1.ledna 2006. Za výrazný klad dizertační práce považuji, že doktorand zřetelně a soustavně pracuje s judikaturou Ústavního soudu, na druhé straně však nelze přehlédnout, že k judikatuře správních soudů se chová poněkud macešsky.

Hloubkou a šířkou myšlenkového "záběru" práce přirozeně otevírá prostor pro četné polemiky a diskuse, které obsahem tohoto posudku být ani nemohou. Spíše jen na okraj však považuji za nutné podotknout, že přes všechnu jeho snahu se (podle mého názoru) doktorandovi nepodařilo přesvědčivě obhájit pojem "spravedlivý proces" v tom směru, o jakou "spravedlnost" tu jde. Formulace "každý má právo, aby jeho záležitost byla spravedlivě (...) projednána" je obsažena v úředním překladu čl.6 odst.1 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, když podle franc. textu "toute personne a droit à ce que sa cause soit entendue équitablement (...)" a podle angl. textu "everyone is entitled to a fair and public hearing (...)". Domnívám se, že kvalitu "spravedlnosti" lze přiznat nějakému aktu (rozhodnutí), těžko však předcházejícímu postupu. Srov. např. znění soudcovského slibu ("rozhodovat spravedlivě") a obdobnou povinnost podle § 79 odst.1 zákona o soudech a soudcích - je to v doktorandových intencích ?

Práce jako celek je podle mého názoru dílem tvůrčím a splňuje požadavky na dizertační práci kladené.

12.ledna 2007

doc. JUDr. Vladimír Mikule,
školitel

